

Beata Górska-Grabarczyk

Klonowice, st. 5, gm. Czersk, woj.
bydgoskie, AZP 22-38/-

Informator Archeologiczny : badania 29, 3

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Klonowice, st. 5
gm. Czersk, woj. bydgoskie
AZP 22-38/—

Uniwersytet Łódzki Katedra Archeologii

Badania prowadziła mgr Beata Górską-Grabarczyk. Finansowane przez Uniwersytet Łódzki i Państwową Służbę Ochrony Zabytków w Bydgoszczy. Trzeci sezon badań. Stanowisko wielokulturowe i wielookresowe, z pozostałościami osadnictwa mezolitycznego, neolitycznego, kultur paraneolitycznych i wczesnobrązowych.

Badania, których celem było uchwycenie zasięgu osadnictwa, objęły obszar 130 m². Pozyskano ok. 400 fragm. ceramiki i ok. 900 zabytków krzemiennych. Materiał rozproszony był dość równomiernie na powierzchni wykopów. Jego największe zagęszczenie wystąpiło w warstwie ornej i tuż pod nią. Odkryto kilkanaście jam z pojedynczymi fragm. ceramiki i krzemieniami oraz palenisko.

Wstępna analiza materiału pozwoliła na wydzielenie kilku faz osadnictwa. Wśród krzemieni dominuje pierwiastek późnomezolityczny, natomiast wióry łuskane i trapezy wydają się łączyć z kulturą pucharów lejkowatych. Do fazy wióreckiej tej kultury nawiązuje również ceramika. Z dość dużą ilością fragm. naczyń kultur paraneolitycznych łączą się odkryte w ostatnim sezonie liściaki. Na stanowisku odkryto również ułamki ceramiki charakterystycznej dla kultury ceramiki sznurowej i kultury iwińskiej.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego. Badania będą kontynuowane.

Klonowice, st. 7
gm. Czersk, woj. bydgoskie
AZP 22-38/—

Uniwersytet Łódzki Katedra Archeologii

Badania prowadziły dr L. Domańska i mgr S. Ruta. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Archeologicznych w Bydgoszczy i Uniwersytet Łódzki. Pierwszy sezon badań. Obozowisko mezolityczne.

Stanowisko położone jest ok. 200 m na południowy wschód od stanowiska Klonowice 1, na skraju doliny rzeki Wdy.

Rozpoznanie powierzchniowe ujawniło występowanie materiału krzemiennego na obszarze ok. 30 x 50 m. Założono 5 wykopów o łącznej powierzchni 45 m².

Zabytki, zarówno na powierzchni, jak i w obrębie wykopów, zalegały w układzie bezkrzemienicowym. Niewielkie skupienie zaobserwować można jedynie na pograniczu wykopów II i III — ok. 5-8 m od skraju doliny. W układzie pionowym koncentruje się ono w dwu pierwszych warstwach: glebowej (pochodzenia antropogenicznego) oraz piasku ze żwirem i drobnymi kamieniami, do głębokości ok. 20-25 cm. Na przebadanym obszarze nie zarejestrowano żadnych obiektów archeologicznych.

Wydobyto łącznie 223 krzemienie i 1 fragm. ceramiki nowożytniej. Inwentarz krzemienny wykonany jest z surowców narzutowych bałtyckich. Dominują w nim techniki odłupkowe — zwykła i łuszczniowa. Wśród narzędzi zaobserwowano drapacze i skrobacze oraz fragmentarycznie retuszowany półsurowiec, a także surowe wióry ze śladami pracy. Wydzielono 6 zbrojników: 3 tylczaki, półtylczak, 2 fragmenty.

Inwentarz ten można przypisać kulturze komornickiej i datować na wczesny mezolit. Materiały przechowywane są w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego. Badania będą kontynuowane.